SERVUS
Servant-Leadership Centre
for Research and Education

VU

`

MLK interview

Sijbolt Noorda

In verband met het eredoctoraat Martin Luther King jr., 20 oktober 1965
21 februari 2022

verzorgd door dr. Sylvia van de Bunt

Speciale dank aan de VUvereniging en de VU School of Business and Economics
voor ondersteuning van dit SERVUS project

VU VERENIGING

VU VRIJE UNIVERSITEIT AMSTERDAM School of Business and Economics

Introductie

Tijdens de dr. Martin Luther King jr. (MLK) Lezing op 4 april 2017 op de VU is het project '*Herinneringen aan MLK*' aangekondigd van SERVUS in samenwerking met Alumni-relaties VU, de VU Vereniging en andere VU-betrokkenen. Dit project houdt in dat VU-alumni worden geïnterviewd die erbij waren toen King op 20 oktober 1965 het VU-eredoctoraat in de Sociale Wetenschappen verkreeg en/of op 21 oktober 1965 aanwezig waren bij de ontmoeting tussen King en VU studenten in Grand Hotel Krasnapolsky in Amsterdam.

- ☐ Wat is uw naam? *Sijbolt Noorda*
- ☐ Geboren *1945*
- ☐ Waar hebt u gewoond in 1965 ten tijde van het bezoek van MLK? *Amsterdam*
- ☐ Waar bent u momenteel woonachtig? *Amsterdam*
- ☐ Afgestudeerd in 1971, Theologie (Bijbelwetenschappen) bij Professor Schippers, met bijvakken Klassieke Letteren bij Prof Thierry.
- ☐ Mijn herinneringen aan het Concertgebouw: Ik was in 1965 2e jaars en actief lid van het studentencorps NDDD. Ik was o.a. lid in 1967 en later praeses van de novitiaatscommissie, in 1968. In 1965 was ik lid van de redactiecommissie van VURORE, het lustrumboekje van de studentenverenigingen (zie bijlage 1). Zo kwam ik waarschijnlijk bij die ceremonie terecht.
- ☐ Wat viel u op in het Concertgebouw? Wat mij is bijgebleven is het gebrekkige Engels van de promotoren. Ik wist ongeveer hoe Engels moest klinken. De toespraken waren zo Neder-Engels. Echt de oudere generaties. In die tijd was de Engelse taalvaardigheid nog niet zo geweldig. De bijeenkomst vond ik een grote poppenkast. Nu is het vrij normaal om meerdere eredoctoraten uit te reiken bij een kroonjaar. Maar destijds was dat zeker voor VU-begrippen zeer uitzonderlijk. Iedereen vond het fantastisch dat er zo breed werd uitgepakt. De ceremonie/aankleding was deftig, de VU liet zien dat ze erbij hoorde.

Curieus is dat in mijn herinnering het feit dat Martin Luther King toen een eredoctoraat kreeg, helemaal niet zo opvallend was. Er is – denk ik -vrij veel terugprojectie van latere kennis. De VU was in die tijd vooral betrokken op de binnenlandse verhoudingen, afgezien van de traditionele gereformeerde buitenlandse betrekkingen, o.a. met zendingsgebieden in Azië en Afrika. Men was wel bezig met ontwikkelingssamenwerking. Daaraan deden we als studenten ook mee. Wat er in de VS gebeurde stond beslist niet sterk in de aandacht. Toen ik na mijn VU-studie in New York ging studeren, wist ik niet wat ik zag, de rassentegenstellingen en de ongelijkheid in de samenleving, zie ook pp. 6/7 van dit MLK interview.

Het eredoctoraat dat indruk op mij maakte tijdens de ceremonie was dat van de rechtsgeleerde Jacques Ellul. Ik had nooit eerder van hem gehoord. Hij gaf later op de VU nog een mooi college. Op de voorgrond stonden de aanwezige leden van het Koningshuis Koningin Juliana, Prins Bernhard en Prinses Beatrix. Prins Bernhard was destijds nog buiten alle kritiek, en gaf een speech. Hij bedankte namens alle eredoctores. Het VU-relatienetwerk draaide op volle toeren. Iedereen wist dat een van de VU eminences grises, Jan Waterink, https://nl.wikipedia.org/wiki/Jan_Waterink een persoonlijke vriend was van Bernhard. Van hem ging het verhaal dat tijdens een college iemand binnenkwam en zei: "*De prins voor u aan de telefoon*." Dit waren de laatste jaren dat de VU ieder jaar een andere rector had. In 1965 was mr. W.F. de Gaay Fortman VU rector. https://www.parlement.com/id/vg09ll0vhqzi/w_f_de_gaay_fortman. Hij had een warme band met het Koningshuis.

☐ Krasnapolsky te Amsterdam op 21 oktober 1965, Dies jaarvergadering. Ik weet dat Ds King daar is opgetreden en ik denk dat ik erbij was, maar heb er geen enkele herinnering aan. Ik heb het in de afgelopen weken nog eens nagevraagd bij studievrienden uit die tijd. Bij hen bleek het precies zo te zijn. Misschien was de belangstelling voor de Amerikaanse samenleving wel iets speciaals voor de Faculteit sociaal-politieke wetenschappen. Vergeet niet dat de VU in de jaren zestig nog helemaal ingebed was in de gereformeerde wereld. Daar was wel het een en ander aan het veranderen, zoals het denken over apartheid in Zuid-Afrika. En er was veel aandacht voor christenen in de vroegere zendingsgebieden. In de jaren na 1965 speelden de relaties met christelijke instellingen in Zuid-Afrika een belangrijke rol. Het eredoctoraat voor Ds Beyers Naudé (een van de gereformeerde bestrijders van de apartheid) zette rond 1970 de

verhoudingen op scherp, zie ook bijlage 2, Memorandum of the Relationship between the Free University Amsterdam and the Potchefstroom University for Christian Higher Education. Dat speelde ook in de gereformeerde kerken. Met een aantal Amsterdamse jongeren (meest VU studenten) vormden we een actiegroep 'Synoodkreet' die zich voor dergelijke onderwerpen inzette. Deze actiegroep was gericht tegen de Synode van de Gereformeerde kerken, het landelijk bestuursorgaan van de Gereformeerde kerken. Synoodkreet hield zich bezig met anti-apartheid, oorlog en vrede zaken, ontwikkelingszaken, en aanvaarding van homoseksualiteit. We vonden dat de kerken zich daar serieus mee bezig moesten houden. Met spandoeken hebben we synodevergaderingen verstoord. In 1965 verhuisde de Theologische Faculteit van de Keizersgracht naar het Provisorium op de huidige VU-campus. Daar hielden we rond 1970 eens een ludieke protestdemonstratie door 7 keer rond het Provisorium te lopen. Een protest ontleend aan het Bijbelverhaal dat vertelt dat de stad Jericho wordt ingenomen nadat het volk Israël zeven dagen om de stadsmuren heeft gelopen. De aanleiding tot deze demonstratie rond het Provisorium was de onwil van de VU-leiding om het bestuur te democratiseren en het onderwijs te moderniseren. De latere zgn. 100 uur bezetting van de VU in 1971, die nu in Ad Valvas beschreven staat, kan ik me niet meer herinneren.

- ☐ *VU democratiseringsbeweging*. Studenten en jongere stafleden protesteerden vanaf het midden van de jaren zestig tegen de professorenuniversiteit. In 1965 was ik bijvoorbeeld samen met een jaargenoot aangewezen om bij de decaan Ridderbos te pleiten voor een studiegids zodat studenten wisten hoe de studie in elkaar zat en welke stof bestudeerd moest worden. Hij zei eenvoudigweg: "*Ik geloof niet dat het uw verantwoordelijkheid is*." De jaren daarna begonnen de demonstraties en bezettingen, om meer zeggenschap te krijgen over je eigen studie. Ik heb me daar redelijk actief voor ingezet. Zo was ik in 1966-1968 eerst bestuurslid van de SRVU (internationale zaken) en later van de NSR (secretaris buitenland). En ik was voorzitter van het Actiecomité Hulp Ontwikkelingslanden. Dit was na het corpscongres van 1961 opgericht om aan de universiteit de zaak van de ontwikkelingssamenwerking te bepleiten en te bevorderen.
- ☐ *Dispuut, een band voor het leven*. In mijn tijd was het gebruikelijk om lid te worden van een gezelligheidsvereniging. Later kwam daar de klad in. Wanneer je als eerstejaars student aankwam in het Studentencorps in de groentijd, werd je ingedeeld op alfabet. We vormden in september 1964 een eerstejaars groengroepje met drie jongens genaamd Mulder (met

respectievelijk de voorletters H.D.M., K.J.B. en R.E.) en verder in onze groep Misdorp, Nauta, en Noorda. Noomen (latere voorzitter CvB VU, die kwam ik later in heel andere verhoudingen nog wel eens tegen) behoorde tot een volgend groengroepje van zes in het alfabet. In zo'n groepje ging je bij alle disputen langs voor een paar bezoeken. Dan maakten ze een praatje met je en probeerden ze erachter te komen wat voor vlees ze in de kuip hadden. En werd je na de laatste ronde van die bezoeken al dan niet uitgenodigd om lid te worden van dat dispuut. Als je meer uitnodigingen ontving, dan kon je kiezen naar welk dispuut je ging. Zo kwam ik in 1964 Andele Nauta tegen, tijdens de groentijd. De jaargenoten van mijn eigen vereniging zie ik nog wel. We hebben met zijn vijven in 2014 een weekend Antwerpen gedaan om te vieren dat we 50 jaar geleden aan deze reis begonnen. Met je jaargenoten ging je tijdens je studie intensief om, en ze blijven ook later een belangrijke relatie in je leven.

- ☐ *Rolmodellen*. Prof. Dr R. Schippers hoogleraar Bijbelwetenschappen is zeker een rolmodel voor mij geweest. Ik werd in 1968 student assistent bij professor Schippers. Als rector magnificus van de VU heefgt hij in 1964/65 het eredoctoraat voor dr. Martin Luther King jr. en andere erepromoties van het lustrum voorbereid). Hij was iemand met een heel brede blik. Ik leerde veel van hem omdat hij zo'n veelzijdige interesse had, breed maatschappelijk en internationaal. En hij vond het leuk om mij te stimuleren. Ik weet nog dat hij mij allerlei te lezen gaf over de VS. Waardoor ik er meer van te weten kwam en iets begon te begrijpen van de grote interne verschillen. Toen was ik me daar overigens niet zo bewust van. Dat realiseerde ik me later pas. Hij kon heel enthousiast vertellen. Hij had niet altijd de tijd om colleges goed voor te bereiden. Was dat een bezwaar? Ik herinner me dat hoogleraar De Gaay Fortman ook heel goed college gaf. In 1965 nam hij afscheid van de Juridische Faculteit. Hij werd toegesproken door een studentvertegenwoordiger van de Juridische Faculteit. Deze student zei dat zijn colleges zo bewonderenswaardig helder waren. Waarop De Gaay Fortman antwoordde: "*U prijst me, maar ja, ik kon niet anders. Want ik reisde per bus 's ochtends van Den Haag naar Amsterdam. En deze korte reis was alle tijd die ik had om de colleges voor te bereiden. Dan blijft het wel helder*."

☐ Hebt u nog iets gemerkt van de bestuurlijke weerstand die er was voorafgaand aan de komst van dr. King? Daar heb ik niets van meegekregen. Ik las het wel in de MLK-interviews, vooral van ouderejaars van destijds. Ik wist er niets van. Ik kan me ook niet herinneren dat dit leefde.

☐ Was u al bekend met het gedachtegoed van MLK? Zoals ik al zei, ik heb er geen actieve herinnering aan, uit die tijd. Ik zou het dus niet kunnen zeggen.

☐ Heeft u later in uw leven nog teruggedacht aan de bijeenkomst in het Concertgebouw, en bij welke gelegenheid? Bijvoorbeeld heeft u het uw kleinkinderen verteld, of was u in het buitenland, vanwege een film, boek, etc.? Nee, ik heb er nooit over verteld. En eerlijk gezegd, het was voor mij ook niet iets dat grote indruk maakte. Met de kennis van later was het eredoctoraat voor Ds King een van de vele breuklijnen in het gevestigde, gereformeerde VU-bastion.

☐ Kunt u nog iets meer vertellen over uw beroepswerkzaamheden? https://nl.wikipedia.org/wiki/Sijbolt_Noorda Ik ben na mijn studie wetenschappelijke medewerker aan de Theologische Faculteit geworden. En eigenlijk steeds ook bestuurlijk actief, eerst als lid van de universiteitsraad en later als lid van het College van Bestuur. Tot ik in 1990 overstapte naar de Universiteit van Amsterdam. Ook daar was ik universiteitsbestuurder (tot 2006). En daarna voorzitter van de landelijke organisatie van universiteiten. Mijn vak als bijbelwetenschapper heb ik in al die jaren vooral gericht op het werk aan nieuwe Bijbelvertalingen. Maar ik was hoofdzakelijk als bestuurder bezig, niet alleen in de universitaire wereld, maar ook op allerlei terreinen daarbuiten. Tot op de dag van vandaag.

☐ *USA, maatschappelijke ongelijkheid toen en nu*. Toen ik in 1972 in New York ging studeren leerde ik de Amerikaanse samenleving beter kennen. De Vietnamcrisis speelde natuurlijk een hoofdrol. Maar ook de maatschappelijke ongelijkheid, met name voor de zwarte bevolkingsgroepen, was een groot thema. Ik woonde in New York twee straten van Harlem. Je realiseerde je dagelijks hoe ongelijk en gescheiden

de samenleving in elkaar zat. Op de universiteit zag je nog maar mondjesmaat zwarte studenten. Deze maatschappelijke ongelijkheid in de Amerikaanse samenleving speelt nog steeds. Zwarte bevolkingsgroepen worden ook tegenwoordig nog benadeeld qua burgerrechten en kiesrecht. Gisteren was het nationale MLK dag, Ik kreeg gisteren mailtjes uit de VS waarin werd geprotesteerd tegen het ongevaarlijk maken van MLK door de mainstream. Terwijl hij juist diep revolutionair was. Het is in USA nog steeds een heel groot onopgelost issue. Ik was in 2008 mee met een delegatie Tweede Kamerleden naar de VS. Kamerleden dachten daar te leren hoe het in het onderwijs beter kon. Ze zagen al snel dat eerder het omgekeerde het geval is. Bijvoorbeeld hoe de bekostiging van scholen gelijke tred houdt met de maatschappelijke ongelijkheid. In arme wijken is het schoolbudget zomaar een kwart van het budget voor scholen in rijke wijken. Deze ongelijkheid zie je ook terug in salarissen voor onderwijzend personeel. Startende onderwijzers die op een witte school gaan lesgeven, verdienen 2 x zoveel dan op een school in een arme wijk. Financiële solidariteit is in de Amerikaanse politiek ver te zoeken. Men wil niet betalen voor de bekostiging van het onderwijs of andere voorzieningen voor een ander. MLK had het in feite over deze diepe kloof.

☐ Tenslotte: VU studenten lezen deze MLK interviewreeks ook. Welke adviezen wilt u hen meegeven voor hun latere beroepspraktijk, in de spirit van MLK?

☐ *Verruim je blik; kijk over je eigen vakgebied heen*. Ik vertelde al over mijn eigen ervaringen hoe waardevol het was lid te zijn van een studentenvereniging. Het mooie is dat je contacten kreeg over de verschillende faculteiten heen. Ik heb gedurende mijn hele studententijd intensief opgetrokken met studenten Natuurkunde, Rechten, Economie, Medicijnen, etc. Hun verhalen gehoord, met hen gediscussieerd. Die kans krijg je in je leven verder nooit meer, om *crosscountry* binnen de universiteit contacten op te doen. Nu gaan studenten vaak alleen maar om met eigen studiegenoten. Studenten van andere faculteiten, zoals in een gezelligheidsvereniging, ontmoet je nauwelijks. Mijn twee oudste dochters heb ik ook nooit kunnen overtuigen hoe waardevol dit is, en ze vonden het allemaal maar onzinnig. Studenten maken geen gebruik meer van deze

mogelijkheden om in de breedte tijdens je studie contacten op te doen. In mijn latere functie als universitair bestuurder gedurende ruim 25 jaar, heb ik veel plezier gehad van deze ervaring. Ik was me zeer bewust van de verschillende denkrichtingen die er kunnen heersen binnen een organisatie. Nu is het eerder een uitzondering dat je lid wordt van een gezelligheidsvereniging. Na mijn studie had ik echt het gevoel dat ik aan de universiteit verbonden ben geweest, met haar vele klimaten en subculturen. Mensen denken tegenwoordig meer vanuit hun eigen vakgebied en wat daar op dat moment *en vogue* is. Ze hebben te weinig oog voor die verscheidenheid. Echter, alles heeft zijn eigen bijzonderheden, en de kunst is om die met elkaar te verbinden. Een netwerk in de zin van personen, en ook relativerend naar je eigen vakgebied toe. In het besef dat er veel naast elkaar staat. Maatschappelijke vragen hebben meer dimensies namelijk, er zijn meerdere disciplines nodig om je blik te verruimen. Dat zag je bijvoorbeeld tijdens de corona-pandemie. Van meet af aan was er een overgewicht aan medische adviseurs, en dan krijg je ook een overgewicht aan medische oplossingen. Dat is jammer, dat is armoe. Het gevaar is, als je in slechts 1 subcultuur opgroeit, je eerder geneigd bent anderen minder serieus te nemen. Je voelt je er onwennig bij. Daarom pleit ik in het hoger onderwijs voor een breed aanbod aan bijvakken, deelstudies in andere faculteiten of in andere vakken. We hebben in mijn UvA-tijd multidisciplinaire opleidingen ontwikkeld omdat dit niet alleen voor jou persoonlijk, maar ook voor de maatschappelijke uitdagingen waar je in je beroepsleven mee te maken krijgt, superbelangrijk is.

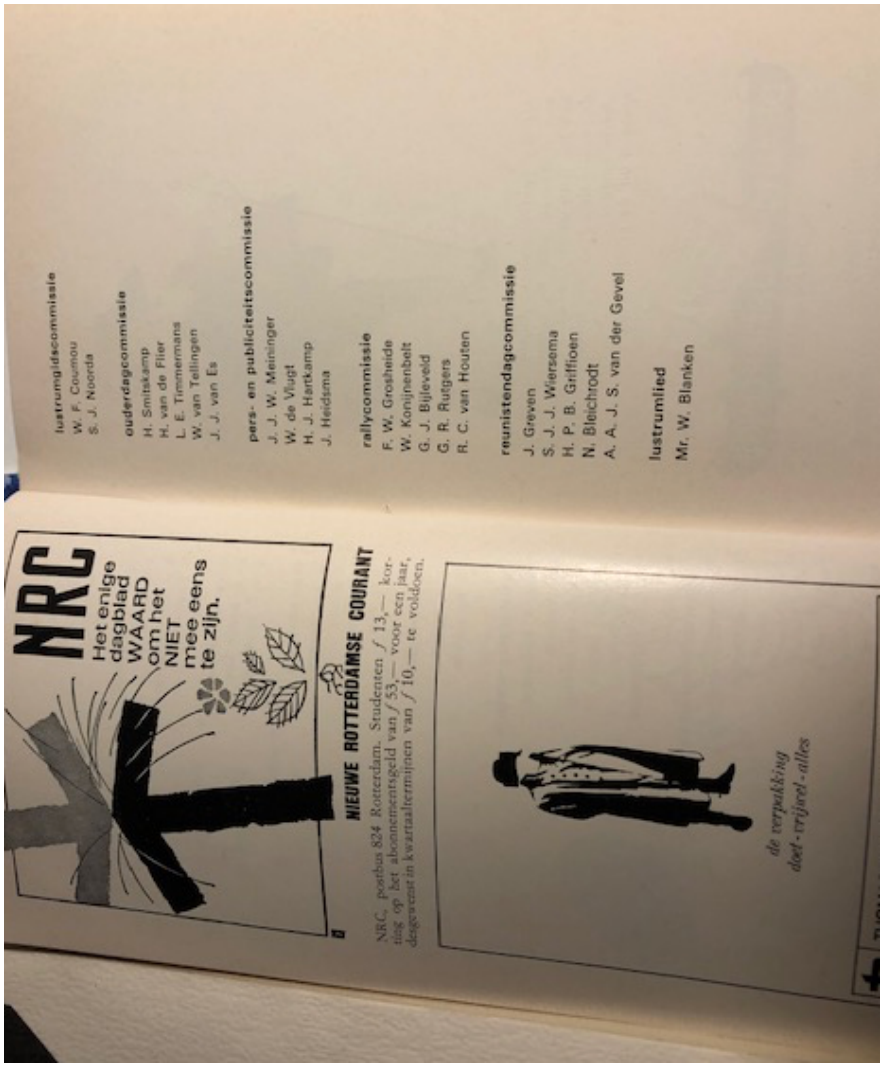
☐ *Bereid je voor op een veelkleurige samenleving*. Een van mijn dochters studeerde geneeskunde aan de UvA. In het AMC komen patiënten uit heel verschillende culturen. In de directe AMC-omgeving in Amsterdam Zuid-Oost wonen mensen van alle mogelijke culturen, godsdiensten en opvattingen. We weten daar zo weinig van; hoe ze over leven en dood denken, en over ziekte, vonden zij. Mijn dochter nodigde samen met een aantal medestudenten een Amerikaanse gasthoogleraar uit, omdat hij zich precies met dit onderwerp bezighield. Daarna gingen ze naar het Faculteitsbestuur met een bijvak-voorstel dat AMC-artsen beter zou voorbereiden op de gevarieerde achtergronden van hun patiënten. Maar

dat voorstel is vastgelopen. Het programma zat al helemaal volgestopt met medische vakken. Dit kon er niet meer bij, vond men. Dat gevoel voor urgentie ontbreekt nog steeds. Dat vind ik echt armoe. Dan heb je je eigen (medische) vakgebied zo belangrijk gemaakt en zo verengd. Je bent als arts dan eigenlijk een amateur wat betreft kennis over de dagelijkse werkelijkheid van die patiënten. Zelf heb ik er ook enige ervaring in opgedaan, om aan dit ideaal van een veelkleurige opleiding vorm te geven. In mijn UvA-tijd heb ik samen met 2 collega's een bijvak ontworpen voor studenten uit alle faculteiten, getiteld: '*Religie Nu; wat iedere afgestudeerde academicus/ca van religie moet weten'*. Daar kwamen tientallen studenten op af. Docenten en studenten vonden dit supernuttig. Zo zorg je dat je beter voorbereid bent, ook als arts, op de veelkleurige samenleving zoals die bestaat.

- ☐ *In het onderwijs kun je het verschil maken in de bestrijding van ongelijkheid*. Onderwijs heeft een superbelangrijke verantwoordelijkheid. Maar dat kan niet alleen door de universiteit aangepakt en opgelost worden. Het gehele onderwijs moet daar vanaf het allereerste begin voor kinderen vanaf 4-5 jaar eigenlijk al aan meewerken. Sommige achterstanden zijn heel moeilijk in te lopen. Bijvoorbeeld, als je opgroeit in een gezin waar de moedertaal niet-Nederlands is, waar een van de ouders analfabeet is, of waar onderwijs niet hoog aangeschreven staat. Er zijn nog te veel gescheiden segmenten in het onderwijs. Het moet een ambitie zijn van ons allemaal, van alle onderwijsorganisaties. Toen ik voorzitter was van de VSNU, hebben we de Stichting voor het Onderwijs opgericht, over de grenzen van alle onderwijssoorten heen, om zo de gesegmenteerde silo's van kennis en kunde te doorbreken. Want we vonden het eigenlijk heel gek dat alleen het Ministerie voor Onderwijs verantwoordelijk is voor alle soorten onderwijs samen. Die zich allemaal apart organiseren in een Primair Onderwijsraad, een Voorgezet Onderwijsraad etc. Allemaal gesegmenteerde verantwoordelijkheden. Aan die structurele ongelijkheid zouden we samen moeten sjorren, en er zodoende aan werken om iedereen een eerlijke kans te geven.
- ☐ *Voorkom te grote nadruk op excellentie.* Maatschappelijke ongelijkheid wordt ook in de hand gewerkt door aandacht voor slechts één type talent,

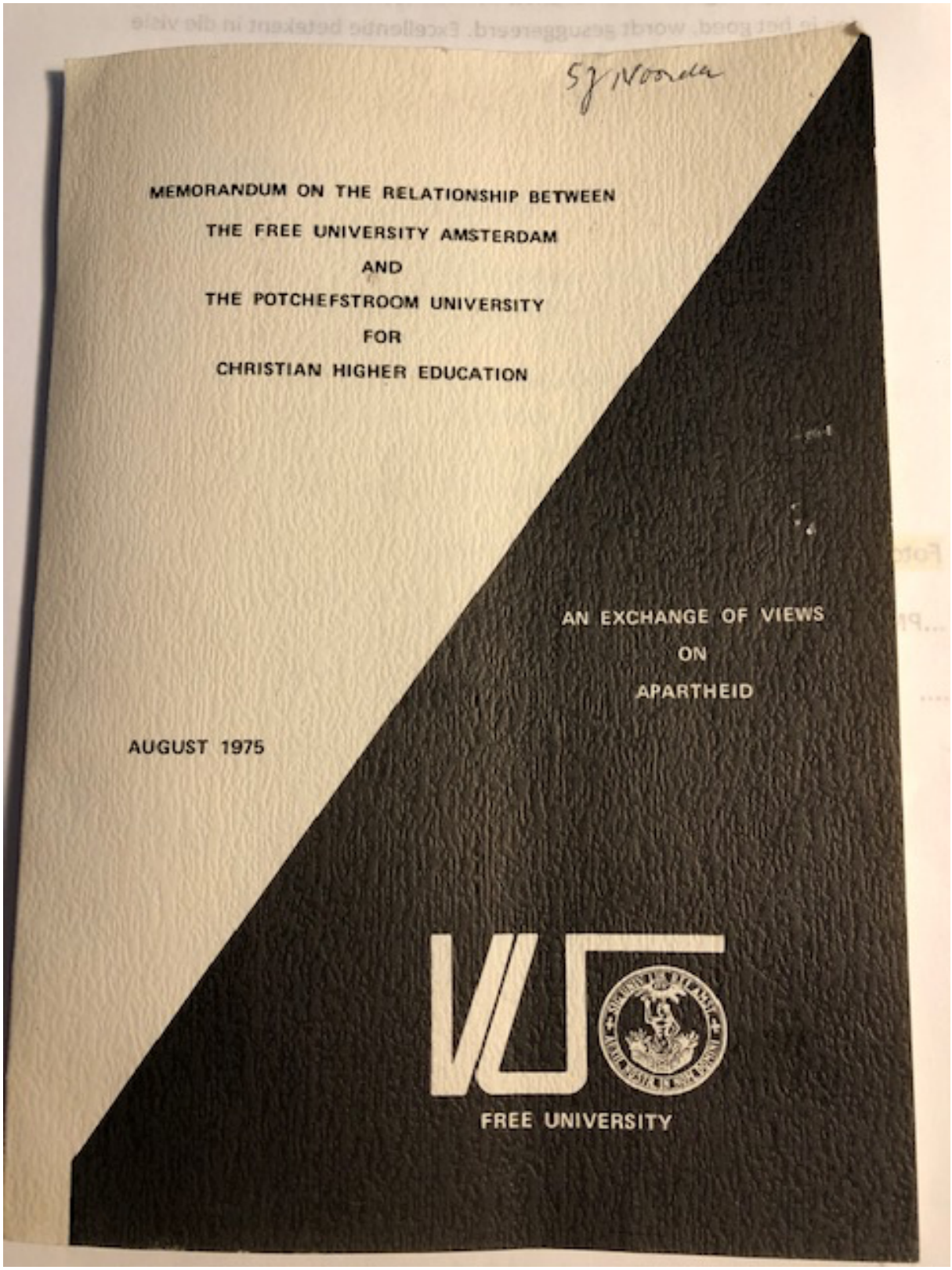
namelijk cognitie. Tegenwoordig is er overdreven nadruk op *excellentie*, met desastreuze gevolgen. Excellentie is het meest gevaarlijke begrip dat er is. Als je degene die excellent is nu maar bevordert en stimuleert, dan doe je het goed, wordt gesuggereerd. Excellentie betekent in die visie streven naar een hogere studie, betere prestaties en slimmere oplossingen. Prima, maar die groepen zorgen meestal wel voor zichzelf. Daar hoef je niet zo vreselijk veel aan te doen. Maar daarentegen moet je juist inspannen om eerlijke kansen creëren voor iedereen. Zorg dat andere mensen ook toegang hebben, serieus genomen worden en zich op hun plaats voelen in het hoger onderwijs. Dat vergt ruimere voorzieningen. Al dat gepraat over excellentie mag voor mij de prullenmand in. Maar dat heeft een tijd geheerst, die opvatting waarbij het iedereen op de lippen bestorven lag. Ik geloof wel dat het nu wat aan het afnemen is. We moeten af van het denken in termen van hoog en laag. Op de universiteit wordt nog te vaak neergekeken op de hogescholen. Terwijl daar juist de professionals worden opgeleid die de samenleving draaiende houden.

Bijlage 1

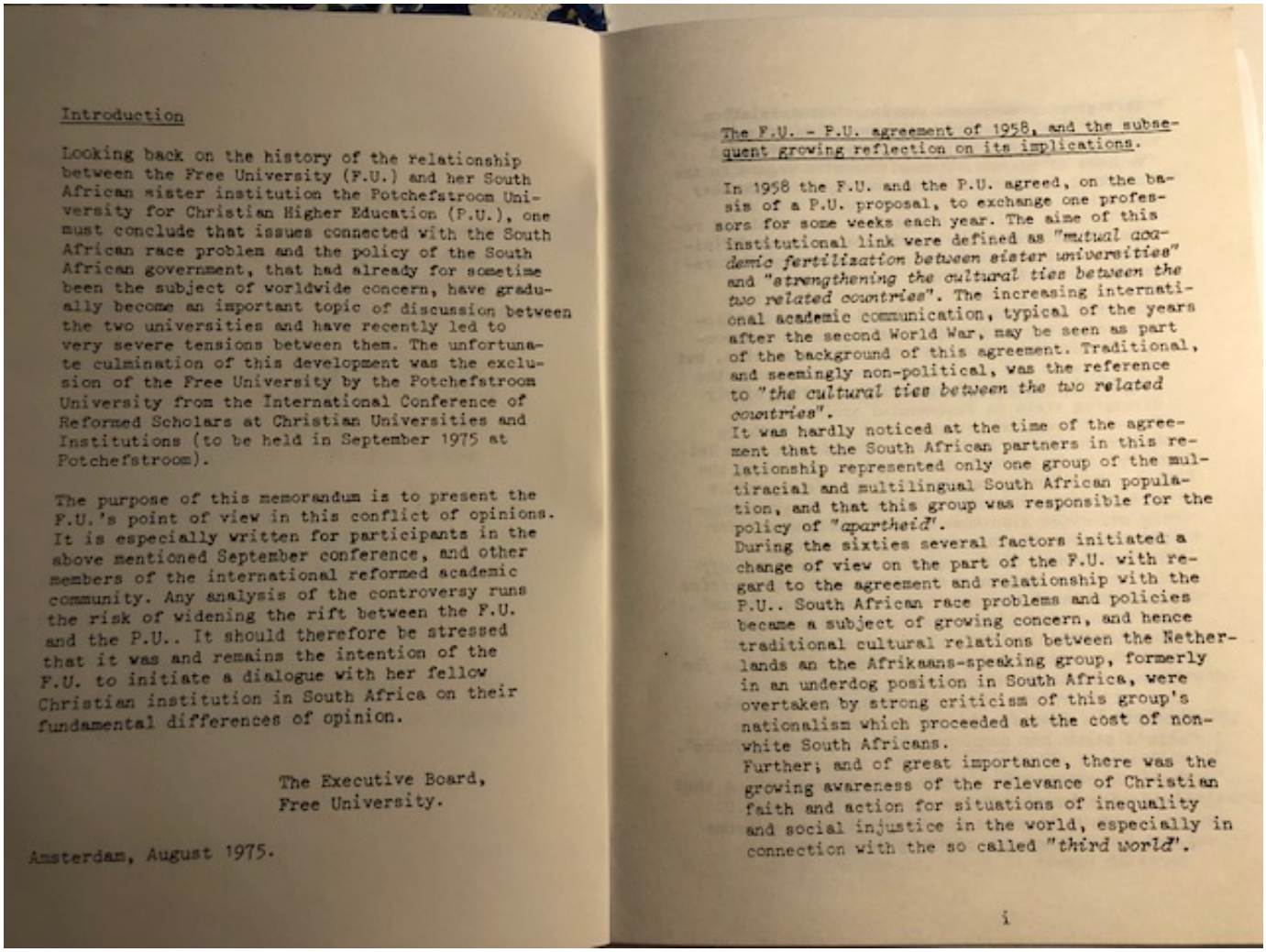

Lustrum boekje Vurore (1965), waarin o.a. de Lustrumgidscommissie met S.J. Noorda

Bijlage 2

Executive Board Free University (1975), Memorandum of the Relationship between the Free University Amsterdam and the Potchefstroom University for Christian Higher Education. An Exchange of Views on Apartheid.

Introduction

Looking back on the history of the relationship between the Free University (F.U.) and her South African sister institution the Potchefstroom University for Christian Higher Education (P.U.), one must conclude that issues connected with the South African race problem and the policy of the South African government, that had already for sometime been the subject of worldwide concern, have gradually become an important topic of discussion between the two universities and have recently led to very severe tensions between them. The unfortunate culmination of this development was the exclusion of the Free University by the Potchefstroom University from the International Conference of Reformed Scholars at Christian Universities and Institutions (to be held in September 1975 at Potchefstroom).

The purpose of this memorandum is to present the F.U.'s point of view in this conflict of opinions. It is especially written for participants in the above mentioned September conference, and other members of the international reformed academic community. Any analysis of the controversy runs the risk of widening the rift between the F.U. and the P.U.. It should therefore be stressed that it was and remains the intention of the F.U. to initiate a dialogue with her fellow Christian institution in South Africa on their fundamental differences of opinion.

The Executive Board,
Free University.

Amsterdam, August 1975.

The F.U. - P.U. agreement of 1958, and the subsequent growing reflection on its implications.

In 1958 the F.U. and the P.U. agreed, on the basis of a P.U. proposal, to exchange one professors for some weeks each year. The aims of this institutional link were defined as *"mutual academic fertilization between sister universities"* and *"strengthening the cultural ties between the two related countries"*. The increasing international academic communication, typical of the years after the second World War, may be seen as part of the background of this agreement. Traditional, and seemingly non-political, was the reference to *"the cultural ties between the two related countries"*.
It was hardly noticed at the time of the agreement that the South African partners in this relationship represented only one group of the multiracial and multilingual South African population, and that this group was responsible for the policy of *"apartheid"*.
During the sixties several factors initiated a change of view on the part of the F.U. with regard to the agreement and relationship with the P.U.. South African race problems and policies became a subject of growing concern, and hence traditional cultural relations between the Netherlands an the Afrikaans-speaking group, formerly in an underdog position in South Africa, were overtaken by strong criticism of this group's nationalism which proceeded at the cost of non-white South Africans.
Further; and of great importance, there was the growing awareness of the relevance of Christian faith and action for situations of inequality and social injustice in the world, especially in connection with the so called *"third world"*.

i

Vervolg Bijlage 2, Introductie waaruit de goede en latere gespannen verhouding blijkt tussen Potchefstroom University for Christian Higher Education (P.U.) en de Vrije Universiteit Amsterdam (F.U.)

Groepsfoto van de VU Studentenraad uit 1967. Linksachter is Sijbolt Noorda. Naast hem Klaas Faber en Hans Schreuder, op de eerste rij v.l.n.r. Jos Buys, Jan Pieters, Joke Vellinga en Frans Pruyt. Op de achtergrond links is het Wis & Natuurkunde gebouw te zien. Rechtsachter het Biologie gebouw. Nabij de lokatie waar de groepsfoto is genomen heeft ook het Provisorium van de psychologen gestaan.